

تاریخ شفاهی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ایران (۱) تمرکز بر جریان‌های فکری حاکم
بر تولیدات در سال‌های ۱۳۴۴ تا ۱۳۷۹ شمسی)

نویسندگان:

داریوش پارسائزاد

هدا نوروزی

فهرست مطالب

پیشگفتار	۱
فصل اول: تاریخ شفاهی	۳
اهمیت تاریخ شفاهی در تاریخ‌نگاری معاصر	۵
فصل دوم: تاریخ پیکان‌نن پرورش فکری کودکان و نوجوانان	۸
مرکز بررسی آثار	۱۲
کتابخانه‌ها	۱۳
واحد انتشارات	۱۳
واحد سینمایی	۱۵
مرکز موسیقی	۱۶
آموزش موسیقی	۱۶
مرکز تئاتر	۱۶
مرکز هنرهای تجسمی	۱۷
مرکز پژوهش‌های فرهنگی و اجتماعی	۱۸
اداره آموزش کتابداری	۱۹
کمیته کتاب	۱۹
کتابخانه کارمندان	۲۰
کتابخانه مرجع	۲۰
فصل سوم: آشنایی با مصاحبه‌شوندگان	۲۱
مختصری درباره ابراهیم حقیقی	۲۱

۲۳	مختصری درباره محسن چینی‌فروشان
۲۵	مختصری درباره ابوالفضل همتی
۲۶	مختصری درباره مهدی باقری
۲۷	مختصری درباره کوروش پارسائزاد
۲۹	فصل چهارم: تحلیلی بر موارد مصاحبه‌ها
۱۳۴۴	چگونگی استخدام و گزینش هنرمندان در دوره اول (از سال ۱۳۴۴ تا ۱۳۵۷)
۲۹	به چه کاران پرورش فکری قبل از انقلاب و حمایت از هنرمندان
۳۳	جو سیاهی، چپ‌گویی و ارزشمند شدن روشن‌فکری در کانون
۳۶	پرورش فکر پیش از انقلاب
۳۷	سانسور در کانون پرورش فکری بهلوی دوم
	شروع انقلاب اسلامی، سردگمی و بلاتکلیفی در کانون و اخراج
۴۰	تعدادی از هنرمندان
۴۲	جنگ تحمیلی و تاثیر آن بر کانون پرورش فکری
۴۸	جریان فکری حاکم بر کانون پرورش فکری دهه ۶۰
۵۰	پایان جنگ، دوران سازندگی
۵۶	سانسور، دوره‌ی سازندگی کانون پرورش فکری
۵۸	ثبوت جریان فکری در تمامی دوره‌ها و توفیق هنرمندان توانا
۶۲	سخن آخر
۶۷	فهرست منابع

پیش علم اجتماعی و زیر مجموعه‌های آن، بیانگر اهمیت و تاثیر جامعه، حکومت، سیاست بر هنرمندان و آثارشان است. در تاریخ هنری معاصر ایران، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان از مهمترین نهادهای دولتی است که پس از تأسیس، تأثیرهای غیر قابل انکاری را هم به جهت تولید آثار هنر فاخر و ممتاز و هم به دلیل معرفی کردن هنرمندان موفق در سطح ایران و جهان بر تاریخ معاصر ایران گذاشته است. این تولیدهای هنری در دورانی متلف فراز و فرودهایی داشته و این امر نیز به سبب وجود جریان‌های فکری متفاوت در تاریخ کانون پرورش فکری بوده است. بنابراین در این کتاب به بررسی و چگونگی تأثیرهای این جریان‌های فکری بر تولیدهای هنری کانون پرورش فکری می‌پردازیم. به دلیل عدم وجود منابع مکفی در این زمینه، تلاش تاریخ شفاهی به مصاحبه با شاهدان زنده و بیان مسائلی که تا به امروز نتوب نشده‌اند، پرداخته شده است. تاریخ شفاهی از آن جهت حائز اهمیت است که پژوهش‌گر را به شناخت دقیق و بی‌واسطه از جریان فکری مدیران و هنرمندان کانون پرورش فکری می‌رساند. تاریخ شفاهی روش بسیار دشواری است، چرا که گاهی اوقات دسترسی به افراد ممکن نیست و همینطور ممکن است فرد مصاحبه شونده از بحث اصلی طفره رود و به

بیان تاریخ زندگی خویش بپردازد. لذا نگارش این کتاب بدون همکاری
هنرمندان و مدیران کانون پرورش فکری امکان‌پذیر نبود.

داریوش پارسا نژاد

www.ketab.ir